216483 - Allah için sevgi imanın en sağlam kulpundandır

Soru

Allah için sevmek, bu sevginin hakkını ve gerekliliğini yerine getirmek, Allah'a ibadet ve yakınlaşma sayılır mı? Bu ibadet, nafile ibadet konumunda mı yoksa Hasan el Basri'ni dediği gibi: hacca gitmek konumunda mıdır. Nitekim Hasan el Basri bir kişiye şöyle demiştir: Ey Amaş! Kardeşin ihtiyacında çaba göstermen, hacdan sonra bir hac konumunda olduğunu bilmiyor musun?. Bunu söylerken teşvik açısından mı söylerdi? yoksa gerçekten öyle bir sevabı var mı? Allah için seven kişi, Allah'ın gölgesinde durma şerefine nasıl nail olur?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Birincisi: Allah için sevmek imanın en sağlam kulplarındandır. Ayrıca İslam topluluğunun üzerinde yükseldiği en önemli temeldir. Bununla insanlar arasında sevgi oluşur; birbirlerini ziyaret ederler, öğüt verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoyarlar. Bu ilkeyle İslam kardeşliğini gerçekleştirirler, bununla muamelelerinde ve davranışlarında imanın lezzetini görürler.

Nitekim Bera bin Azib radiyallahu anhu'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: "İmanın en sağlam kulpu: Allah için sevmen ve Allah için buğz etmendir."[1]

Daha detaylı bilgi için (173) nolu soruların cevabına bakabilirsiniz.

Başka bir hadiste: Enes radiyallahu anhudan rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: "Canım onun elinde olan Allah'a yemin ederim ki biriniz kendine sevdiği bir hayrı kardeşine sevmedikçe iman etmiş olamaz"[2]

İbn Hacer rahimehullah şöyle dedi: El Kermani şöyle dedi: Kişinin kendisine sevmediği şerri kardeşine sevmemesi imandandır.[3]

Vacip olan iman ancak Müslümana hayrı sevmek ve ona şerri kerih görmesiyle oluşuyorsa şüphesiz Müslümanı sevmek ona dostluk yapmak bundan daha evla olup makam olarak daha yücedir.

İkincisi:

İbn Ebi el Dünya şöyle dedi: Malik bin Dinar şöyle dedi:" Hasan Muhammed bin Nuh'u ile Humeyd el Tavil'i kardeşinin bir ihtiyacı için gönderdi ve onlara dedi ki: Sabit el Banani'yi de beraberinizde götürün. Ancak Sabit onlara: Ben itikaftayım dedi. Humeyd, Hasana dönerek Sabit'in dediğini aktardı. Hasan şöyle dedi: O'na dön ve deki: " Ey Amaş! Kardeşinin ihtiyacında yürümen hacdan sonra bir hacdan daha hayırlı olduğunu bilmiyor musun?" bu senet zayıftır. Nitekim içinde Hakem bin Sinan bulunmaktadır.[4]

Ancak bunun sahih olduğunu var sayarsak, bu Müslüman kardeşin ihtiyacında çaba göstermeye yönelik teşvik babındandır. Bundan daha sahih rivayet ise: İbn Ömer radiyallahu anhumadan rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: ""Bir mümin kardeşimin ihtiyacını görmek için yürümem bana, şu mescidde (Mescid-i Nebide) oturup bir ay itikafa girmekten daha sevimlidir. Her kim bir Müslüman kardeşinin ihtiyacını giderinceye kadar uğraşırsa ayakların kayacağı günde Allah onun ayağını sabit kılar."[5]

İbn Mübarek Zühd kitabının 746 nolu sayfasında Ebu Cafer'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Bir gün Hüseyn bin Ali'ye bir adam gelip bir konuda yardım istedi, ancak onu itikafta gördü. Hasan bin Ali: şayet ben itikafta olmasaydım seninle çıkar ve ihtiyacını giderirdim. Adam onun yanında çıktı ve Hasan bin Ali'ye geldi ve ihtiyacını söyledi. Bunun üzerine Hasan onunla çıktı. Adam ben seni rahatsız etmek istemezdim hatta Hüseyn'in yanına gittiğimde dedi ki: İtikafım olmasaydı seninle çıkardım. Hasan: Allah yolunda bir kardeşimin ihtiyacını gidermek bana bir ay itikaftan daha sevimlidir."

İbn Useymin rahimehullah şöyle dedi: Müslümanların ihtiyaçlarını gidermek itikaftan daha önemlidir. Çünkü ihtiyaç gidermenin faydası çok yönlüdür. Nitekim çok ve yönlü fayda özel faydadan daha faziletlidir. Ancak bu özel fayda İslam'ın rükünleri ve esasları olursa bundan istisnadır. [6]

Üçüncüsü: Allah'ın hiçbir gölgenin olmadığı bir günde gölgelendireceği yedi guruptan biri de: Allah için iki kişinin birbirlerini sevmesi ve yine Allah için birbirlerinden ayrılan kişilerdir.[7]

Ubade bin Samit radiyallahu anhudan rivayet edildiğine göre Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle dedi: "Benim için birbirlerini seven kişiler için sevgimi hak etmişlerdir, benim için birbirlerini ziyaret edenler haketmişlerdir, benim için birbirlerine infak edenler sevgimi hak etmişlerdir.[8]

Müslüman, bu yüce mertebeye Allah için ihlaslı bir sevgiyle ulaşabilir. Müslüman, hayır ve takvada yardımlaşarak, öğüt vererek, ibadetlerde toplanarak, söz ve eylem açısında kötülüklerden alıkoyarak, kendine sevdiğini kardeşi için severek, kendine sevmediğini kardeşine de sevmeyerek, onun sevinciyle sevinerek, üzüntüsüne üzülerek, dünya ve ahiret işlerinde ona yardım ederek, hazır olmadığında onu koruyacak, onun ve ailesinin yardımından geri kalmayarak, onu güzel sıfatlarıyla yad ederek, ayıplarını örterek, gıybetini yapmayarak, iftira atmayarak, öz kardeşi gibi davranarak hatta daha iyi davranarak o güzel derecelere ve mükâfatlara erebilir.

Sonuç olarak kendisi söz ve eylem açısından ister hazır bulunsun veya bulunmasın, davranılmak istediği şekilde kardeşine davranması gerekir.

En iyisini Allah bilir.

---

[1] İmam Ahmed 18524. Elbani el terğib'te sahih demiştir, 3030

[2] Buhari13, Muslim 45, Nesai 5017. Lafız Muslim'e aittir.

[3] Fethul bari 1/58

[4] Tehzibu ttehzib2/367

[5] Tabarani, 13646. İbn Şiran Emali. Sahih Elbani 906

[6] Mecmu fetavas ve resail Useymin 20/180

[7] Buhari, Muslim

[8] Ahmed,22002. Sahihul cami elbani 4321